

ಅಂಗವಿಕರಲನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿರುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳು

ಮಾನವೀಯತೆ ಆಗಿದೆಯೆ ದುಬಾರಿ?

ಬಹುತೇಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಸ್ಥರಾಗಿ ಇರುವವರನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಉಣ ಹೊಂದಿದವರು ಮುಜುಗರ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತೊಂದರೆಗೂ ಸಿಲುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಸಹಾಯಕರು ಹಾಗೂ ದುರ್ಬಲರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜ ಸಂವೇದನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ.

■ ಮಹತಿ

ವಾಹನಗಳು ಭೋರ್ಗರೆಯುವ ರಸ್ತೆಯ ಅಂಚಿಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಹಿಡಿದ, ಕಪ್ಪು ಕನ್ನಡಕ ಧರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ರಸ್ತೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಗೆ ತಲುಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೃಷ್ಟಿಹೀನ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ನಡೆದುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಹಿಡಿದು ರಸ್ತೆ ದಾಟಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೇಲಿನ ಘಟನೆಯಂಥ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ನೋಡಿಯೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಸಹಾಯಕರಿಗೆ ಪುಟ್ಟ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಂಗವಿಕಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಡವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿರುವಿರಾ? ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿರುವಿರಾ? ಅಂಗವಿಕಲರ ಮಾತು ಬಿಡಿ. ಮಹಿಳೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು, ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರ ಸುರಕ್ಷತೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು

ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಗರದ ಯಾವುದೇ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ರಸ್ತೆಗಳು ವಾಹನ ಸಂಚಾರವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೂಪುಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು, ಪಾದಚಾರಿಗಳನ್ನಲ್ಲ. ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಬೆಲೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರುವಂತಿವೆ. ಅಸಹಾಯಕರು ಹಾಗೂ ದುರ್ಬಲರ ಬಳಕೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳು ಇರುವುದು ಯಾವುದೇ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮಾಜದ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಅಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆಯೇ ಎಂದು ಗಮನಿಸಿದರೆ ನಿರಾಶೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವರದಿಯಾದ ಪ್ರಕರಣವೊಂದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಅಂಗವಿಕಲ ಬಾಲಕನಿಗೆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು 'ಇಂಡಿಗೊ' ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅನುಮತಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಅಸೂಕ್ತ ನಡವಳಿಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯಾಯಿತು. ರಾಂಚಿಯಿಂದ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗೆ ತೆರಳಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಬಾಲಕನಿಗೆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡದೆ